

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjevi br. 6749/22 i 7154/22
Danijel GRGIČIN protiv Hrvatske
i Liam GRGIČIN protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući
12. prosinca 2023. u odboru u sastavu:

Pauliine Koskelo, *predsjednica*,
Lorraine Schembri Orland,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika Odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjeve protiv Republike Hrvatske koje su g. Danijel Grgičin („prvi podnositelj zahtjeva”) i g. Liam Grgičin („drugi podnositelj zahtjeva”), koji su rođeni 1985. odnosno 2017., podnijeli Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 31. siječnja 2022.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovorima o navodnom zlostavljanju podnositelja, a da se ostatak zahtjeva proglasi nedopuštenim, odluku da se zahtjevima dade prvenstvo (pravilo 41. Poslovnika Suda), očitovanja stranaka, očitovanje treće strane primljeno od organizacije Crew Against Torture, nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjevi se odnose na navodno nerazmjernu upotrebu sile prilikom uhićenja prvog podnositelja zahtjeva, koji je odbio nositi zaštitnu masku u javnom prometu u okviru mjera zaštite od bolesti COVID-19, i na postupanje prema drugom podnositelju zahtjeva, koji je svjedočio tom prizoru.

2. Dana 27. lipnja 2020. prvi podnositelj zahtjeva ukrcao se na vlak, a da nije nosio zaštitnu masku, sa svojim sinom, drugim podnositeljem zahtjeva, koji je tada imao dvije i pol godine.

3. Dva dana ranije, u okviru sanitarnih mjera zaštite od bolesti COVID-19, na snagu je stupila službena odluka prema kojoj svi putnici u javnom prometu moraju nositi zaštitnu masku, a u suprotnom vozilo ne može započeti vožnju. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je navedena uputa bila objavljena tek navečer prethodnog dana i da nigdje u vlaku nije bio istaknut nikakav znak o tome. Vlada je ustvrdila da je uputa bila javno objavljivana danima prije incidenta i da su u vlaku bili postavljeni znakovi.

4. Nakon što je odbio staviti zaštitnu masku ili napustiti vlak, i na zahtjev osoblja vlaka i na zahtjev policijskog službenika, s kojima se navodno svađao, prvi podnositelj stavio je masku tek kad je vidio da se približavaju još dva policijska službenika. Tada mu je rečeno da će protiv njega biti pokrenut prekršajni postupak zbog narušavanja javnog reda i mira i vrijeđanja policijskog službenika.

5. Budući da je odbio iskrcati se iz vlaka, prvog podnositelja uhitili su policijski službenici, koji su upotrijebili silu kako bi svladali njegov otpor te su ga iznijeli iz vlaka. Zatim su mu na ruke stavili sredstva za vezivanje dok je bio na tlu. Policijski službenici odmah su podigli prvog podnositelja s tla te je sjeo na obližnju klupu. Drugi podnositelj zahtjeva, koji je svjedočio tom prizoru, počeo je plakati. Jedan od policijskih službenika uzeo ga je u naručje i donio ga da sjedne pokraj prvog podnositelja, kojemu su zatim skinuta sredstva za vezivanje.

6. Podnositelji zahtjeva zatim su pješice otpraćeni u obližnju policijsku postaju gdje su se zadržali još dva i pol sata prije nego što su pušteni.

7. Podnositelji zahtjeva ostali su u dvorištu policijske postaje, gdje je policija obavila razgovor s prvim podnositeljem, koji je naveo da nema primjedbi na upotrebu sile od strane policije te je o tome potpisao izjavu. Pregledao ga je liječnik koji nije utvrdio nikakve ozljede na njegovu tijelu. Drugi podnositelj zahtjeva cijelo je vrijeme bio u blizini i pod nadzorom prvog podnositelja zahtjeva, igrajući se i vozeći bicikl. Policijski službenici dali su mu vodu i kekse i dijete je bilo mirno.

8. Prema navodima Vlade, dok je bio zadržan u policiji, prvi podnositelj zahtjeva nije tražio da se pozove majka drugog podnositelja i izričito je tražio da se o incidentu ne obavijesti centar za socijalnu skrb jer je pristao surađivati s policijom. Prema navodima prvog podnositelja, tražio je da se pozove djed drugog podnositelja, ali policija je to odbila.

9. Podnositelji zahtjeva naknadno su nadležnom Ministarstvu i Službi za unutarnju kontrolu Ministarstva unutarnjih poslova podnijeli pritužbe zbog policijskog postupanja, ali njihove su pritužbe odbijene jer je utvrđeno da je policijsko postupanje bilo zakonito. Zatražili su i da njihov predmet ispita nadležno Povjerenstvo za rad po pritužbama na rad policije, koje je odbilo velik dio pritužbi podnositelja i jedino je utvrdilo da, dok je prvi podnositelj zahtjeva bio uhićen, računa o najboljem interesu i zaštiti privatnosti drugog podnositelja nije vodio posebno osposobljen policijski službenik, u skladu s člankom 18. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima.

10. Dana 10. studenoga 2020. podnositelji zahtjeva podnijeli su ustavnu tužbu prigovarajući, među ostalim, da je protiv prvog podnositelja zahtjeva upotrijebljena nerazmjerna sila tijekom njegova uhićenja i da je drugi podnositelj zahtjeva svjedočio tom prizoru. Dana 28. listopada 2021. Ustavni sud odbio je ustavnu tužbu podnositelja zahtjeva. Utvrdio je da je sila koju je upotrijebila policija bila zakonita i razmjerna u danim okolnostima. Utvrdio je i da je prvi podnositelj zahtjeva bio taj koji je uzrokovao uznemirenost drugog podnositelja zbog svjedočenja njegovom uhićenju pa se bilo koja trauma koju je eventualno pretrpio ne može pripisati policiji.

11. U naknadnom prekršajnom postupku, dana 30. studenoga 2021. prvi podnositelj oslobođen je optužbi za narušavanje javnog reda i mira vrijeđanjem policijskog službenika.

12. Podnositelji zahtjeva prigovorili su, na temelju članka 3. Konvencije, da je sila koju je policija upotrijebila protiv prvog podnositelja zahtjeva bila nerazmjerna i da istraga o tim navodima nije bila učinkovita. Prigovorili su i da je nasilno uhićenje prvog podnositelja i zadržavanje drugog podnositelja u policijskoj postaji, a da se nitko o njemu nije brinuo, izložilo drugog podnositelja nečovječnom i ponižavajućem postupanju u suprotnosti s člankom 3. Konvencije.

OCJENA SUDA

13. Uzimajući u obzir sličan predmet spora podnesenih zahtjeva, Sud smatra prikladnim ispitati ih zajedno u jednoj odluci.

14. Sud smatra da nije potrebno odlučiti o preliminarnim prigovorima Vlade o zlouporabi prava na podnošenje zahtjeva, iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava i primjenjivosti članka 3. jer su zahtjevi u svakom slučaju nedopušteni iz sljedećih razloga.

15. Mjerodavna opća načela sudske prakse Suda o materijalnom i postupovnom aspektu obveza na temelju članka 3. Konvencije sažeta su u predmetu *Bouyid protiv Belgije* ([VV], br. 23380/09, stavci 81. – 90. i stavci 114. – 123., ECHR 2015).

A. U pogledu prvog podnositelja zahtjeva

16. Sud primjećuje da se prvi podnositelj zahtjeva oglušio na jasnu naredbu policijskog službenika da se iskrci iz vlaka zbog odbijanja da stavi zaštitnu masku, što je rezultiralo kašnjenjem vlaka od 30 minuta. Zatim mu je rečeno da će protiv njega biti upotrijebljena sila kako bi ga se udaljilo iz vlaka i da će biti pokrenut prekršajni postupak. Budući da se prvi podnositelj ponovno odbio iskrcati iz vlaka, policijski službenici prisilno su ga udaljili iz vlaka. Domaće vlasti utvrdile su da je upotreba sile od strane policije bila u skladu s domaćim pravom u danim okolnostima.

17. Nakon što je pregledao snimku sigurnosne kamere na kojoj je prikazano postupanje policije o kojem je riječ, Sud primjećuje da je prvi podnositelj zahtjeva pružao otpor policiji držeći se za rukohvat u vlaku. Tri službenika zatim su mu držala ruke i iznijela ga iz vlaka te ga spustila na tlo gdje su mu na ruke stavili sredstva za vezivanje. Sud se slaže da je upotrebu sile nužnom učinilo ponašanje samog prvog podnositelja i da nije bila ni pretjerana ni nerazmjerna (usporedi predmet *Barta protiv Mađarske*, br. 26137/04, stavci 68. – 72., 10. travnja 2007.).

18. S obzirom na prethodno navedena razmatranja, osobito činjenicu da prvi podnositelj zahtjeva nije kritički prosudio vlastito ponašanje kada je bio suočen s jednostavnom obvezom da surađuje s legitimnim zahtjevima službenika odgovornog za provedbu zakona i da nije zadobio nikakve ozljede, Sud smatra da njegov prigovor nije „dokaziv” u smislu članka 3. Konvencije i da domaće vlasti stoga nisu bile dužne provesti učinkovitu istragu o njegovu navodnom zlostavljanju od strane policije (vidi *Goran Kovačević protiv Hrvatske*, br. 34804/14, stavak 58., 12. travnja 2018. i ondje navedene predmete).

19. Prema tome, Sud utvrđuje da prigovore prvog podnositelja zahtjeva i u materijalnom i u postupovnom aspektu članka 3. treba odbaciti kao očigledno neosnovane, u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

B. U pogledu drugog podnositelja zahtjeva

20. Sud je prethodno utvrdio da je moguća prisutnost djece, koja su zbog mlade dobi psihološki ranjiva, na mjestu uhićenja čimbenik koji je potrebno uzeti u obzir pri planiranju i provođenju takve operacije (vidi predmet *Gutsanovi protiv Bugarske*, br. 34529/10, stavak 132., ECHR 2013 (izvadci), u kojem su djeca svjedočila uhićenju oca tijekom policijske operacije u ranim jutarnjim satima u kojoj su sudjelovali specijalni agenti koji su nosili maske; predmet *A protiv Rusije*, br. 37735/09, stavak 56., 12. studenoga 2019., u kojem je devetogodišnje dijete svjedočilo nasilnom uhićenju oca, koji nije pružao nikakav otpor, i predmet *Dokukiny protiv Rusije*, br. 1223/12, stavci 28. – 29., 24. svibnja 2022., u kojem je četverogodišnje dijete svjedočilo uhićenju oca te zadobilo ozljede koje je uzrokovala policija tijekom tog događaja).

21. Ispitao je i predmete o djeci koja su na dulja razdoblja ostavljena bez nadzora dok su im roditelji bili u policijskom pritvoru (vidi predmet *Ioan Pop i drugi protiv Rumunjske*, br. 52924/09, stavak 65., 6. prosinca 2016., u kojem se o dvanaestogodišnjem djetetu nije brinula odrasla osoba nekoliko sati dok su mu roditelji zadržani u policiji, i predmet *Hadzhieva protiv Bugarske*, br. 45285/12, stavci 60. – 66., 1. veljače 2018., u kojem je utvrđeno da propust da se osigura da se o četrnaestogodišnjoj djevojčici vodi briga tijekom dva dana dok su joj roditelji bili zadržani u policiji predstavlja

povredu članka 8. Konvencije). Konačno, Sud je naglasio da, bilo kakva krivnja ili sudjelovanje roditelja u takvim okolnostima, ne može osloboditi državu njezine obveze da zaštiti dijete i da intervenira kako bi ga zaštitila (vidi gore navedeni predmet *Ioan Pop*, stavak 64.).

22. Sud primjećuje da se situacija u ovom predmetu razlikuje od situacije u gore navedenim predmetima (vidi stavke 20. i 21.) jer se nije odnosila na planiranu operaciju u kojoj bi se vlasti mogle unaprijed pripremiti kako bi uzele u obzir najbolji interes drugog podnositelja zahtjeva kao djeteta i na najmanju moguću mjeru svele bilo kakav rizik za njegovu dobrobit. Naprotiv, riječ je bila o spontanoj intervenciji policije izazvanoj odbijanjem djetetova oca da poštuje zakon i zakonitu naredbu policije.

23. Štoviše, za razliku od gore navedenih predmeta, ne može se reći da su u ovom predmetu policijski službenici potpuno zanemarili prisutnost drugog podnositelja zahtjeva na mjestu događaja. Policijski službenici više od deset minuta prepirali su se s prvim podnositeljem i upozorili su ga da će možda morati upotrijebiti silu pred njegovim djetetom. Nakon intervencije jedan od policijskih službenika uzeo je drugog podnositelja zahtjeva u naručje i odmah ga doveo do oca, prvog podnositelja zahtjeva, čim se situacija smirila (vidi stavak 5. ove odluke, i usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Dokukiny*, stavak 29.).

24. Kad su stigli u policijsku postaju, drugi podnositelj zahtjeva cijelo je vrijeme bio u blizini svojeg oca, igrajući se i vozeći bicikl u dvorištu policijske postaje (vidi stavak 7. ove odluke). Prema navodima Vlade, upravo je njegov otac, prvi podnositelj zahtjeva, taj koji je zatražio da se ne pozove centar za socijalnu skrb (vidi stavak 8. ove odluke; vidi i članak 134. stavak 2. točku 3. Prekršajnog zakona, prema kojem je policija dužna odmah nakon uhićenja obavijestiti nadležni centar za socijalnu skrb u slučajevima kada je potrebno poduzeti mjere za zbrinjavanje djece i drugih članova obitelji uhićenika).

25. Šteta je što posebno osposobljen policijski službenik za mlade nije bio prisutan kako bi zaštitio najbolji interes i privatnost drugog podnositelja kako to zahtijeva domaće pravo (vidi stavak 9. ove odluke).

26. Međutim, imajući u vidu relativno kratko trajanje situacije (dva i pol sata), uvjete boravka drugog podnositelja u policijskoj postaji, kao i činjenicu da nije predočena nikakva medicinska dokumentacija koja pokazuje da je dijete pretrpjelo bilo kakve posljedice događaja, Sud je uvjeren da postupanje vlasti prema drugom podnositelju nije bilo takvo da bi doseglo prag članka 3. Konvencije.

27. Prema tome, Sud utvrđuje da prigovor drugog podnositelja zahtjeva na temelju članka 3. Konvencije treba odbaciti kao očigledno neosnovan, u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

ODLUKA GRGIČIN protiv HRVATSKE

Iz tih razloga Sud jednoglasno

odlučuje spojiti zahtjeve;

utvrđuje da su zahtjevi nedopušteni.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 18. siječnja 2024.

Dorothee von Arnim
Zamjenica tajnika

Pauliine Koskelo
Predsjednica

ODLUKA GRGIČIN protiv HRVATSKE

Prilog

Popis predmeta:

Br.	Broj zahtjeva	Naziv predmeta	Podnesen dana	Podnositelj zahtjeva Godina rođenja Prebivalište Državljanstvo	Zastupa ga
1.	6749/22	Grgičin protiv Hrvatske	31. 1. 2022.	Danijel GRGIČIN 1985. Zagreb hrvatsko	Ivan KOBAŠ
2.	7154/22	Grgičin protiv Hrvatske	31. 1. 2022.	Liam GRGIČIN 2017. Zagreb hrvatsko	Ivan KOBAŠ

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524